Yoon Cultural Foundation
هیلې
(د ځوانو شاعرانو ګډه شعري جونګ)
راټولوونکی
Ketabton.com
محمد اسمعیل یون
۱۳۸۷ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ

(د ځوانو شاعرانو ګډه شعري جونګ)

راټولوونکی

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	هیلې
راټولوونکی:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۶۷ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
دراټولوونکي پرله پسې نومره:	(۱)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د ځوانو شاعرانو دا ((هیلې))	۱
۲	یادښت	۲
۳	دشعر دا تنکي ګلان	۷
۴	ددې جونګ د شاعرانو لنډه پېژندګلوي	۱۲
۵	ملت	۱۴
۶	غزل	۱۶
۷	د خیال په څنډو	۱۷
۸	د هوس په شونډو	۱۸
۹	غزل	۱۹
۱۰	امن او جنګ	۲۰
۱۱	د وطن مینه	۲۲
۱۲	بې تنګ زړګي ته	۲۳
۱۳	غزل	۲۵
۱۴	د حیا په اور	۲۶
۱۵	د مینې دنیاګۍ	۲۸
۱۶	د خزان غېږ	۳۰
۱۷	کله نا کله	۳۲
۱۸	د محبت ګلونه	۳۳
۱۹	تپوس	۳۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	د سولې لمر ته	۳۵
۲۱	غزل	۳۷
۲۲	کسات	۳۹
۲۳	د اور څپې	۴۱
۲۴	د لېمو په لار	۴۲
۲۵	دحسرت شغلې	۴۳
۲۶	غزل	۴۴
۲۷	د زړه درد	۴۵
۲۸	غزل	۴۷
۲۹	د زړه خبرې	۴۸
۳۰	غزل	۴۹
۳۱	غزل	۵۰
۳۲	غزل	۵۲
۳۳	غزل	۵۳
۳۴	غزل	۵۴
۳۵	غزل	۵۵
۳۶	پښتني انداز	۵۷
۳۷	غزل	۵۸
۳۸	غزل	۵۹
۳۹	پښتنه مینه	۶۰
۴۰	غزل	۶۱
۴۱	دا کور یوازې ستا دی	۶۳
۴۲	غزل	۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳	د وطن هجر	۶۶
۴۴	غزل	۶۷
۴۵	غزل	۶۸
۴۶	غزل	۶۹
۴۷	غزل	۷۰
۴۸	شاهين نظر	۷۱
۴۹	غزل	۷۲
۵۰	پسرلی شو	۷۳
۵۱	غزل	۷۴
۵۲	د اوښکو پيغام	۷۵
۵۳	د محبت کلی	۷۷
۵۴	د ارمان غېږه	۷۸
۵۵	غزل	۸۰
۵۶	غزل	۸۱
۵۷	سوې سواره	۸۲
۵۸	غزل	۸۴
۵۹	غزل	۸۵
۶۰	د ښايست اثر	۸۷
۶۱	توده مينه	۸۸
۶۲	شهيد ته	۸۹
۶۳	د وينو ويالې	۹۰
۶۴	امتحان	۹۱
۶۵	دکاڼو باران	۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۶	غزل	۹۳
۶۷	کاږه کاته	۹۴
۶۸	د هیلو کاروان	۹۶
۶۹	دهیلو غوټۍ	۹۸
۷۰	ای هېواده	۱۰۰
۷۱	پښتني حیا	۱۰۲
۷۲	نرګس لیمه	۱۰۳
۷۳	کتل	۱۰۴
۷۴	آه	۱۰۵
۷۵	ازمون	۱۰۶
۷۶	د ماضي خندا	۱۰۷
۷۷	د اوښکو جنازې	۱۰۸
۷۸	متکور	۱۱۰
۷۹	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دويم چاپ سريزه:

د ځوانو شاعرانو دا ((هيلې))

د شعرونو دا جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، دا د کوزې پښتونخوا يا لر افغانستان او بر افغانستان د ځوانو شاعرانو د شعرونو د بېلګو يوه ټولګه ده. دا ټولګه ما له نن څخه نږدې

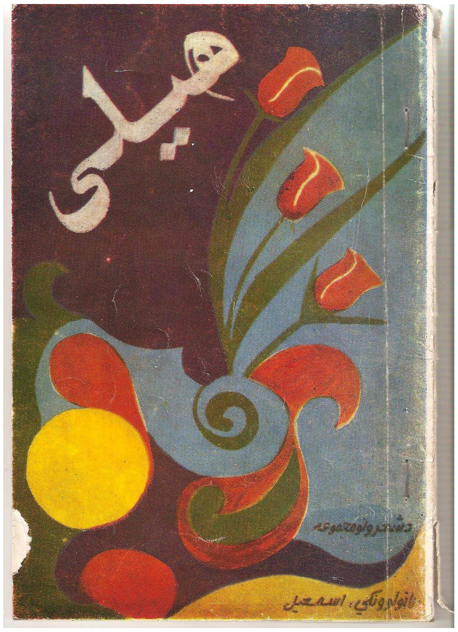

(۲۱) کاله دمخه (پر ۱۳۶۲ ل کال) راټوله کړې وه او پر ۱۳۶۷ل کال، د هغه وخت د ځوانانو سازمان له خوا د زرګونو ټوکو په شمېر چاپ شوې ده. هغه مهال زه د خوشال خان لېسې د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او تخلص مې لاهم نه و غوره کړی.

د تعليم او تحصيل په بهير کې چې د چا د شعرونو، ليکنو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بل کوم ځانګړی اثر چاپ شي، نو دومره کیف لري، چې سړی یې بل مثال نه شي وړاندې کولای، په تېره بیا په هغسې حالاتو کې چې د چاپ وسایل هم په نشت حساب و او اقتصادي تنګسیا هم تر حده زیاته وه. زه لاد خوشال خان لیسې د یوولسم ټولګي زده کوونکی وم، چې د دې لیسې د ادبي انجمن د مشر په توګه وټاکل شوم، د دوو کلونو په بهیر کې مو په لسګونو غونډې او مشاعرې جوړې کړې او په نورو ناشمېره ادبي غونډو، مشاعرو او سیمینارونو کې مو ګډون وکړ، دا مهال په خوشال خان لیسه کې د ځوانو شاعرانو داسې یوه ځپه راوټوکېدله، چې د دې ښوونځي تر شمېره وتو زده کوونکو شاعرۍ او لیکوالۍ ته مخه کړه. هغه وخت د اوس په شان د شعرونو او لیکنو چاپ، عادي خبره نه وه، کتاب خو د ډېرو مطرحو او خال خال شاعرانو چاپېده، شخصي چاپخونې نه وې او په خپلو پیسو د کتابونو چاپ هم ډېر دود نه و، یوازې دولت د لیکوالو اثار چاپول او یوازې دولت ددې وس درلود، نو دا مهال د ځوانو شاعرانو د شعرونو او لیکنو چاپ، د هغوی په ادبي ژوندانه کې ډېر مثبت تاثیر درلود. د همدې دولسم ټولګي په بهیر کې ما یوه هڅه پیل کړه، د هغو ځوانو شاعرانو، چې دا مهال ما سره په لیسه او ادبي انجمن کې و، د هغو د کلام بېلګې مې غونډې کړې، تر لیسې بهر د ځینو نورو ځوانو شاعرانو؛ ښځینه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نارینه وو، د کلام بېلګې مې انتخاب او همدارنګه په کوزه پښتونخوا کې د یو شمېر ځوانو شاعرانو له چاپي او ناچاپه شعري ټولګو څخه مې هم ځینې بېلګې غوره کړې او په دې ډول مې د هغه وخت د ځوانو شاعرانو د شعرونو یو غورچاڼ یا منتخب ورڅخه جوړ کړ. په دې مجموعه کې په ټولیز ډول د هغه مهال د (۴۰) تنو ځوانو شاعرانو د کلام (۷۴) بېلګې خوندي شوي، دا هغه شاعران دي، چې تر دې مهاله د یوه هم په مستقل ډول د شعرونو ټولګه نه وه چاپ شوې، خو په ځینو اخبارونو او ګډو شعري مجموعو کې یې یو یا څو شعرونه خپاره شوي وو، ځینې په کې داسې شاعران هم شته چې د لومړي ځل لپاره یې په همدې شعري جونګ کې شعرونه خوندي شوي دي. په یوه لښتلیک کې د شاعرانو د زېږېدو ځای او نېټه هم کښل شوي، چې له یو درې څلورو تنو پرته د نورو اکثره، د زېږېدو پر کال مطمین یم، خو ځینو یې چې وروسته بیا په نورو ټولګو کې خپل ځانونه معرفي کړي، د زېږېدو کال یې همغه نه دی ښودلی، چې هغه مهال یې ماته راکړی و. ددې شعري جونګ تر چاپ وروسته د شلو کلونو په بهیر کې په دې مجموعه کې ځینې راغلي شاعران اوس د ګڼو چاپي او ناچاپي اثارو خاوندان او په ټولنه کې مطـــــرح لیکوال دي، خو ځینو یې له دې فاني نړۍ نه کـــډه کړې او ځینې نور هم له خپل هېواده مهـــاجرت ته اړ شوي دي. کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې پر ۱۳۶۶ل کال کې دا شعري جونګ ترتیب کړ، نو بیا یې د چاپ په لټه کې شوم، هغه وخت په خوشال خان لیسه کې د زده کړې ترڅنګ د «درفش جوانان» اوونیزې قلمي همکار هم وم، له هغې لارې مې د هغه وخت ځوانانو سازمان ته مراجعه او د دې کتاب د چاپ هیله مې ترې وکړه، هغوی تر دې دمخه ځینې ادبي کتابونه چاپ کړي وو، خو اکثره یې په دري ژبه وو، دې کار ماته ښه پلمه په لاس راکړه، نو په ټینګار سره مې د خپلې ژبې د استحقاق له مخې ددې مجموعې چاپ پرې ومانه، هغه وخت د چاپ دا ډول عصري وسایل نه وو، هغوی دا جونګ په لاسي ټایپ، ټایپ کړ او بیا یې په افیسټ ډول، په سپین کاغذ کې چاپ کړ، د کتاب کاغذ ښه و، خو څرنګه چې متن ټایپ شوی و، نو چندان ښه نه برېښېده، خو بیا هم د هغه وخت د امکاناتو په حدودو کې یې چاپ ښه او مناسب و.

کتاب مې د ۱۳۶۶ل کال په وروستیو کې هغوی ته ورکړی و او د ۱۳۶۷ل کال په لومړیو کې، چې زه د کابل پوهنتون محصل وم، چاپ شو او په زرګونو ټوکه مې بیا ځوانو لیکوالو ته په وړیا ډول ووېشه. دا دی ددې اثر تر لومړي چاپ پوره شل کاله تېرېږي، هغه وخت زه د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او دا دی اوس چې د ۱۳۸۷ل کال وروستۍ میاشتې دي، زه د کابل پوهنتون استاد او د پوهندوی علمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره ته رسېدلی یم، دا کتاب یو ځل بیا چاپوم او د هغه وخت خاطرې او ارزښتونه بیا راتازه کوم. د تېرو شلو کلونو فرهنګي زیار او کار مې داسې په یاد دی لکه دا تېره ورځ چې تېر شوي وي. فرهنګي کار په ډېره مینه، صداقت او احساس ترسره کېږي، کومه مینه چې شل کاله دمخه له ماسره د خپل فرهنګ د غوړېدلو لپاره وه، هغه اوس هم راسره ملګرې ده او هر ځای ته راسره بدرګه روانه ده. که له فرهنګ ، خپلې ژبې او خپل ملت سره د مینې زور نه وای، نو دا شلکلن فرهنګي مزل مې نه شو وهلای.

اوس چې زه د خپل تېرو فرهنګي کارونو پر بیا سمون او راټولېدنګ بوخت یم، نو د ځوانو شاعرانو دا اثر د خپل دې پیل کړي کار د لومړي اثر او هیلې په توګه یو ځل بیا خپروم، ما خپل فرهنګي کار پر «هیلې» پیل کړی او له هیلو سره به پایم، له نورو درنو لیکوالو څخه هم هیله لرم، چې تل هیله من اوسي او خپل زړه ته د نهیلی بلا پرېنږدي، په همدې هیله دا «هیلې» ستاسو په مخکې ږدم او د لوستلو بلنه یې درکوم.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعیل یون

د ۱۳۸۷ل کال د سلواغې ۳مه

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت

اوس زموږ د هېواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټۍ غوړېږي او د شعر چینې خوټېږي، چې دا کار زموږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د «هیلې» په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، د ګلبڼ د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه څپه ده، چې په غوړېدو به یې زموږ امیدونه تازه او تنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدېوالی غټه وسیله او رابطه هم داده، چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو، چې د قبایلي ځلمیانو د اشعارو خوږه مجموعه، چې د ښاغلي اسمعیل له خوا راټوله شوې ده او د کوزې پښتونخوا ځوان شاعران یې هم له یاده نه دي ایستلي، د قدر وړ بولو.

د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه به په راتلونکي کې هم د لرې او برې پښتونخوا، د ځوانو شاعرانو او لیکوالو د استعدادونو د غوړېدلو په هیله، د داسې شان مجموعو په خپرولو کې خپل هاند او هڅه ونه سپموي.

په دې هیله چې زموږ د ادبیاتو په ګلبڼ کې د ځوانو شاعرانو ګرمه وینه وچلېږي، خپلې خبرې پای ته رسوم.

په درنښت
د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر دا تنکي ګلان

د شعرونو دا مجموعه، زموږ د ګران هېواد افغانستان او پښتونخوا د یو شمېر ځوانو او تنکیو شاعرانو او ناظمانو شعرونه او نظمونه په غېږ کې نیسي. بې له شکه، دا اثر به د برو او لرو ولسونو له پیوستون سره مرسته وکړي او د ځوانو شاعرانو په تشویق کې به بې اغېزې نه وي.

د دې مجموعې موضوعات، عشقي، ملي، اجتماعي او انتقادي دي، خو د فورم له پلوه زیاتره په غزل کې راځي، ازاد شعرونه او نظمونه هم لري.

په دغه مجموعه کې هڅه شوې ده، چې په لومړي ګام کې د هغو کسانو شعرونه او نظمونه راټول شي، چې تراوسه پورې یې زموږ په مطبوعاتو کې د چاپ او نشر لږ چانس موندلی دی. زموږ په عقیده، مطبوعات د ځوانانو د استعدادونو د روزنې او ودې ډېره ښه وسیله ده، مطبوعاتي نړۍ د زده کړې ځای او د ځوانو هیلو د غوړېدو ډېره غوره سرچینه ده. په دغه پراخه جهان کې شاعران او ادیبان نه یوازې د ادبي مالیارانو په توګه د ګلو کر کوي، بلکې د دغې زړه راښکونکې دنیا له څپاند سیند څخه یو یو څاڅکی هم راپورته کوي او خپله تنده پرې ماتوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادبي نقادان دنده لري، چې د ځوانو شاعرانو پر شعرونو د دې پرنسيپ له مخې چې ښکلي يې باید ولیکي!؟ ښوونیزه کره کتنه وکړي. د لوناچارسکي د وینا له مخې: «نقادان د لیکوالو او شاعرانو استادان دي، خو دوی حق نه لري، چې ځانونه استادان وبولي، ځکه چې که له ادبي نقادانو څخه په نقد کې تېروتنه وشي، نو همدغه شاعران تر بل هر چا څخه زیات د هغوی تېروتنې ورسمولای شي!» زه دغو شاعرانو ته په عمومي ډول سپارښتنه کوم، چې د هېواد د مجربو او نوښتګرو شاعرانو شعرونه په ژوره توګه ولولي او د نړۍ د هغو شاعرانو اثار هم مطالعه کړي، چې په پښتو او دري ژبو ژباړل شوي دي. زموږ د ګران هېواد ځوان شاعران او لیکوال باید یوه ګړۍ هم د کرغېړنو افکارو په چاپېریال کې ونه اوسي، ځکه هغوی يې په پړاوونو شاته پرېږدي، د نمونې په توګه: که کوم شاعر خپله ټوله شاعري یوازې او یوازې د یوې نجلۍ د ښکلا لپاره وقف کړي، نو هغه به نه یوازې د ځوربدلو پرګنو پر وړاندې خپل تاریخي رسالت لکه څنګه چې ښايي هماغسې سرته نه وي رسولای، بلکې په جرئت سره دا ویلای شو، چې د تکامل له بهیر څخه به په پړاوونو بېرته پاتې وي او باید د خپلې شاعرۍ پر سرنوشت باندې له سره غور وکړي او د وخت او زمان له هیلـــــــو او غوښتنو سره سم پیوند ورکړي. زموږ عقیده دا ده، چې داسې شاعـــــران دې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوبانو ښکلا وستايي، خو خپل لوڅ او بربنډ ولسونه دي هم نه هېروي. په دې ارتباط کارل مارکس څه ښه وايي: ((که چېرې ځوک يوازې د ځان لپاره کار وکړي، ښايي لوړ شاعر، د پوهې څښتن او نامتو شخص شي، مګر هېڅکله نه شي کولای چې بشپړ شخص او په رښتيني توګه ستر وي!)).

کارل مارکس: ((په استثمار ګره ټولنه کې ترقي له يوه کرکجن اوړپالونکي رب النوع سره تشبه کوله، چې نه يې غوښتل خپل نوشادر د مړو له کوپړيو پرته په بل شي کې وڅښي!)) تاريخ ددې خبرې شاهد دی، چې کلونه کلونه او حتی په پېړيو يو شمېر شاعران او ليکوال د پاچايانو، سپاه سالارانو او شاهانه دربارونو په خدمت کې وو، خو د خلکو د پرګنو نه ايلېدونکې ارادې ته يې په خپلو ايجادياتو کې ځای ور نه کړ او له دې نه بې خبره وو، چې د ولس د ځپل شويو ارادو او هيلو انعکاس هغه تلپاتې پيغام دی، چې د خلکو شاعر يې د تل لپاره له ځانه سره لري. دوی په دې هم نه پوهېدل او که پوهېدل نه يې غوښتل چې رښتينی قدرت په وسلو او د شاهانو په تاجونو کې نه، بلکې د بېوزلو پرګنو په لوړ او اوچت مقام کې پروت دی.

د ژمنو شاعرانو افکار که د زمانې په کړلېچونو کې په تېره هم واچول شي، نو د شنه کېدلو او غوړېدلو امکانات يې ډېر او د تل لپاره به د وخت او زمان په سرو منګولو کې د سرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنډو په څېر وربېږي او وځلېږي، ځکه تاريخ پر هغوی باندې د صحت مهر لګولی دی او تر پايه پورې به د مهربانې مور په شان په خپله پسته، خو له حوادثو څخه په ډکه غېږ کې ځای ورکړي. هېڅ ډول بې بنسټه تورونه به د هغوی پر ورين تندي باندې د مړو ايرو ګرد هم ونه شي پاشلی او دا ځکه چې دا د خلکو مال دی او د هغوی پرون، نن او سبا پورې تړلی دی، نو ځکه يې له لاسه هم نه ورکوي او د بلې ډېوې غوندې يې ورانګې لاپسې خورېږي، تر پولو او سرحدونو څخه اوړي او د ځمکې د کُرې د هر ګوټ تيارې رڼا کوي. دا د شعري نړۍ يو اړخ دی.

ددې په مقابل کې زموږ د معاصر شعر او ادب په ځوانه ادبي پروسه کې منفي تمايلاتو او بېګانه پديدو، نه يوازې زموږ نوی او مترقي شعر او ادب خوږ او ښکلی نه کړ، بلکې خپل ناولی سيوری يې هم پرې وغورځاوه.

د هر ملت د مترقي ادبياتو په بهير کې منفي تمايلات ددې سبب کېږي، چې د هغې دورې ادبيات په موقتي توګه په ولس کې تجريد کړي او د هماغې ادبي دورې جريان د بې لارۍ لور ته سوق کړي. د دې لپاره چې زموږ ځوان شاعران او اديبان د بېګانه پديدو ښکار نه شي او د هغوی له پيروۍ څخه ځان وژغوري، نو بايد د سبا په هيله د خپل شعر په بڼ کې بې مېوې نيالــــګی کېنښنوي او بايد د هغه چــــا په شان هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې د اوبو په ډکه وياله کې د تېرېدلو لپاره يوازې ځو لوټې وغورځوي او يو ځلې پرې تېر شي، خو د دويم ځل لپاره نه دده په درد خوري او نه هم د نورو لاروياتو!

په هر حال مهمه خبره داده چې د «درفش جوانان» نشراتي موسسې تقريباً د خپل (۸) کلن نشراتي کار په ترڅ کې د لومړي ځل لپاره د يوې ځانګړې پښتو مجموعې د خپرېدو لپاره تکل کړی دی، نو ځکه يې دغه کار د ستاينې وړ بولو.

موږ چمتو يو چې په راتلونکي کې ډېر ارزښتناک اثار د درفش جوانان د نشراتي موسسې د مسوولينو په واک کې ورکړو، څو يې دغه موسسه په خپل وخت کې د مينه والو خدمت ته وړاندې کړي. همدا راز د دې مجموعې د ترتيبوونکي ځوان شاعر اسمعيل زيار ګټهور بولو او د نېکو هڅو پلوی يې کوو.

په مينه

محمد نبي صلاحي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو شاعرانو لنډه پېژندګلوي چې په دې شعري جونګ کې شامل دي:

ګڼه	نوم	د زېږېدو کال	د زېږېدو ځای
۱	عبدالمالک بېکسیار	۱۳۴۰ل	میدان وردګ
۲	الله داد روښان	۱۳۴۴ل	ژوب
۳	کریمه لمبه	۱۳۳۹ل	کونړ
۴	اختر خوشال	۱۳۴۵ل	جنوبي پښتونخوا کوټه
۵	صفیه صدیقي	۱۳۴۲ل	ننګرهار
۶	محمد ریاض	۱۳۴۳ل	پېښور
۷	ممتاز	۱۳۴۵ل	کونړ
۸	نادیه مینه	۱۳۵۱ل	ننګرهار
۹	فیروزشاه	۱۳۴۵ل	سوات
۱۰	صدیق الله بدر	۱۳۵۲ل	ننګرهار
۱۱	محب الله خپلواک	۱۳۴۹ل	کونړ
۱۲	زهره څپه	۱۳۵۱ل	میدان وردګ
۱۳	محمد یوسف قدردان	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا پښین
۱۴	جمشید	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۵	علم	۱۳۴۳ل	غزني
۱۶	پلوشه ساپۍ	۱۳۴۳ل	لغمان
۱۷	تېمورشاه بهار	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا لورلایي
۱۸	عطامحمد	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۹	عبدالله پانوس	۱۳۴۹ل	کونړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	شفیق احمد بدر	۱۳۴۹	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۱	ساجده عبدالله	۱۳۴۹ل	لوګر
۲۲	حبیب الرحمن قربانخېل	۱۳۴۸ل	غزني
۲۳	عبدالغني مبارز	۱۳۴۲ل	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۴	محمدظفر تنہی	۱۳۴۹ل	خوست
۲۵	ملوک هوس	۱۳۴۵ل	باجوړ
۲۶	فیض محمد شهزاد	۱۳۴۲ل	پښین
۲۷	ظاهرشاه ظاهر	۱۳۴۹ل	کونړ
۲۸	احمد تکل	۱۳۴۳ل	وردګ
۲۹	فریده هوډ	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۰	سرزمین اسرار	۱۳۴۳ل	سوات
۳۱	ملالۍ ساپۍ	۱۳۴۵ل	کاپیسا
۳۲	فیض محمد تصور	۱۳۴۵ل	کونړ
۳۳	عطیه افق	۱۳۴۴ل	کندهار
۳۴	امان الله غلجی	۱۳۴۵ل	ګومل
۳۵	عالم زیب	۱۳۴۶ل	سوات
۳۶	لعل پاچا	۱۳۵۰ل	ننګرهار
۳۷	محمدقاسم هیله من	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۸	لاهور ټکر	۱۳۴۰ل	خوست
۳۹	شفیقه رڼا	۱۳۴۰ل	کندهار
۴۰	اسمعیل	۱۳۴۶ل	لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

ثنګه په سوچو یې کړم ناز دې له خندا سره
جوړ له لوړو غرو یې کړم ناز دې له خندا سره

نن چې د اغیار پلو، سترګو کې موسکې شولې
دود د سپیلنو یې کړم ناز دې له خندا سره

ځیرې ګرېوان، وینې مې خپل، پردي، اشنا او یار
شمار په لېونو یې کړم ناز دې له خندا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې سترګې مې نه ګورې، ننښه د عمرو شوګیر
ډوب په نیمو شپو یې کړم ناز دې له خندا سره

هېڅ په خود کې نه یمه، ګرځم بېګانه له ځان
خدایږو د پردو یې کړم ناز دې له خندا سره

څه چارې دې وکړې را، ورم چې ناز د کس ناکس
څنګه بې پښتو یې کړم ناز دې له خندا سره

اوس نو راته خانده ته، څو چې دې هوس کېږي
سر په زنګونو یې کړم ناز دې له خندا سره

دا په بېکسیار باندې، ستا منت د عمر شو
ګډ په غزلو یې کړم ناز دې له خندا سره.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راځـوري چـې قـدم بډمـه پـه ښوکـو د ازغـو
پرهـر د زړګـي سـم بډمـه پـه ښوکـو د ازغـو

سپرليه چې بيا نه کړې ګل په وينو کې غرقاب
ورځمـه پـرې قسـم بډمـه پـه ښوکـو د ازغـو

چـې هـر واري درګورمـه اشـنا زخمـي سـينه
د ګـل پـه ځېـر هـردم بډمـه پـه ښوکـو د ازغـو

لاوس هـم پـه نظـر ويشـتلی زړه وايـم چـې روغ
سـاده يمـه ملهـم بډمـه پـه ښوکـو د ازغـو.

رقيبـه د ارمـان ځلـي تـه ځېـرېږم بېکسـيار
خپل ژوند کې يو وخت هم بډمه په ښوکو د ازغو

عبدالمالک بېکسيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال په څنو

ګوره زړه د خیال په څنو مه زانګه
هسې د وصال په څنو مه زانګه

ستړی تصور مې درختی نه شي
بس نو د هلال په څنو مه زانګه
غېږ کې به دې خدایږو که څوک ونیسي
هسې د وبال په څنو مه زانګه
ځنډ به دې نظره وهي ګرد غوندې
ګلې د مسال په څنو مه زانګه

روغ يې بېکسیاره کړې په مړو حساب
ډېر د چاپېریال په څنو مه زانګه.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس په شونډو

تا د سرو ګلو په ساحل کې
د وږمو په اوږو
سرې تلې ایښې نرمې
او د غوټو په ژبه
د څپو مستې نغمې
تکرار وې په ناز ناز
او
د انکار په سترګو برندې برندې
ګورې اوبه اوبه
مینو زړو کې
د سترو هیلو پښېمان جهیل ته
او لکه شوې چې وې
د خوشالو جام له ازله یو د تا په برخه
په لاهو شوو
باندې خاندې د هوس په شونډو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ناست یم غمزده نن د اشنا غزل لیکم
ګورم یې تصویر ته په ژړا غزل لیکم

د مینې کور ودان و په کې ګرځېدم خوشال
اوس وران د مینې کور شو چې تنها غزل لیکم
په ښار کلي کوڅه کې پسې ګرځم شاوخوا
وفا نه شته مجبور یم په جفا غزل لیکم
ته زما د سترګو تور او د زړه سر یې دلربا
له تا مې ګیله نه شته په دنیا غزل لیکم
ګریوان مې تراټې تراټې شو په اوښکو باندې لوند
په سرو ګلو ژړېږم په ژړا غزل لیکم

اخر به پرې یادېږم زه روښان دلته ضرور
پر وخت د زنکدن باندې چې ستا غزل لیکم.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن او جنګ

باز: زه یو سور شهباز یمه لوړ په پرازونو کې
ته سپینه کوتره یې کښته په سیلونو کې

کوتره: ګرځمه په تړو کې پل په اسمان وینم ستا
ځکه اوس پرواز کوم زه په دې دښتونو کې
زه یاغي کوتره یم هېڅ څوک مې نیوی نه شي
ځکه الوتل کوم لوړو غرو رغونو کې

باز: دا خوني پنجه به زه ستا په وینو سره کړمه
بیا به الوتل نه کړې هېڅکله په غرونو کې

کوتره: زه د سولې لور یمه لوړ مې دی ارمان همېش
څوک چې ځغلي ما پسې مري به ارمانونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باز: امن امن څه کوم امن د بېوسو کار
زه خو هغه باز یمه ځای مې دی په غرونو کې

کوتره: ډېر په ځان مغرور یې ته، سر په سر سرونه شته
چا چې سوله نه غوښته وسول په اورونو کې

باز: هر څو که نعرې کړې ته نعرې دې څوک نه اوري
لاړه به له مانه شې ته په اسمانونو کې

کوتره: واوره ای روښانه ته، زور او ظلم پای لري
زه د امن چغې کړم ټولو ولسونو کې.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

چې په درد د خپل وطن هرڅوک سوزېږي
ژوندي پایي که ظاهر کې فنا کېږي

چې مین وي د وطن په کاڼو، بوټو
قربانۍ ته د فرهاد غوندې درېږي
چې شهید شي د وطن په خدمتونو
نوم یې تل په تاریخونو کې ځلېږي
سزاوار د دغې مینې هغه څوک دی
چې په مینه د وطن سر نه تېرېږي
د وصال شپه کې شهید تابوت چې راوړي
مېړنو کې قهرمان اتل یادېږي

کریمه به قهرمان شعرونه لیکم
اتلوالــه اتلانــو تــه رســېږي.

کریمه لمبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګ زړګي ته

زمـــا ملګـــري د پنجـــاب پـــه زولنـــو کـــې پراتـــه
بې ننګ زړګيـه سـتا فکرونه شونډو سرو کې پراته

شـونډې بـه څـه کـړم چې د خپلو خلکـو وينـې وينم
پښـــتنې خوينـــدې ســـر ســـرتورې بـــې پړونـــې ويـــنم

زمـا د خوينـدو عزتونـه د بـل پـه پښـو کـې پراتـه
بې ننګ زړګيـه سـتا فکرونه شونډو سرو کې پراته

چـا چـې پـه ژونـد کـې يـو ارمـان د ازادۍ درلـوده
د پښـــتونخوا د لـــوی وطـــن د خپلـــواکۍ درلـــوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ملګري بې کفنه هديرو کې پراته
بې ننګ زړګيه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

څوک چې په خپل ښکلي وطن کې د بل چا نوکر وي
په خپل شتمن وطن کې وږي له هر څه نهر وي

وايم د هغو دي هر څه په جنګېدو کې پراته
بې ننګ زړګيه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د حسن تقاضې دي شي به تېرې
دا څو ورځې دې نخرې دي شي به تېرې

دا بې تاجه پاچاهي به دې په شا شي
د غرور دې دا څو شپې دي شي به تېرې
په ژړا او په فرياد درته شوم ويلې
هر نفس کې مې ګيلې دي شي به تېرې
افغان سر مې سرو ګوليو ته ټيټ نه شو
خير که تا ته مې سجدې دي شي به تېرې
ساقي مستې پيالې ورکړه چې نشه شي
د خوښۍ يې دا شېبې دي شي به تېرې

ستا ښکاري سترګې مې ښکار کړې زه خوشال يم
دا د مينې مرحلې دي شي به تېرې.

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا په اور

د یو اختر په ورځې
له انتظاره لرې
سترګه په سترګه شولو
ما خو هم ستا په سترګو
خوارہ، خوارہ خیالي خوبونه لیدل
په دواړو سترګو کې مو
د زړه درزا جوته
خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له بده بخته
دونه حیا په پښتنه غېږه کې
بېواکه ونغښتله
هله مې سترګې د حیا له اوره
لکه د شمعې ویلې شوې اوښکې
پر ځمکه پرېوتلې
پرهر په زړه پاتې شو
ځکه مې تاته د اختر د ورځې
مبارکي ونه ویل!.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې دنیاګۍ

همدا چې په سینه کې مې غمونه نه ځایږي
د سترګو په کاسو کې مې اورونه نه ځایږي

ګرېوان اختیار بایللی مې سیلو ته دی د اوښکو
ماشوم زړه کې مې خدایږو دا رنځونه نه ځایږي

رېباره یار ته وایه چې د خدای لپاره راشه
محل کې مې د مینې پېغورونه نه ځایږي

تصویر د چا د عشق مې تصور کې ځای پر ځای دی
دا ځکه مې په سر کې نور فکرونه نه ځایږي

که سل راته عالم د لېونو په سترګه ګوري
د مینې لېونتوب کې مې عقلونه نه ځایږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولــې مــا پــه مينــه کــې ملګــرو ګرمــه بــولئ
ربښــتينې دنيــاګۍ کــې مــې رســمونه نــه ځــايږي

پــرون چــې مــې اشــنا راتــه وعــده د ديــدن راکــړه
د زلفــو پــه کمځــو کــې مــې ګلونــه نــه ځــايږي

چــې مــاتې هتکــړې مــې کــړې د مينــې پروا نــه شــته
خــاطر د لېونــو کــې مــې جبلونــه نــه ځــايږي

ســرخي ويــنم شــفق کــې دا يــې زړه پــه مــا ســېزلی
پــه شــعر د صــفيې کــې نــور غمونــه نــه ځــايږي.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان غېږ

تــا چــې یادومــه نــو ګرېــوان پــه اوښــکو ولامبــي
یــاره انتظـا کــې دې هجـران پــه اوښــکو ولامبــي

واخلـه ژونـده واخلـه سـتا خوښـي شـه مبـارک درتـه
پرېږده چې سینه کې مې خپګـان پـه اوښکو ولامبي

دې زاړه ګوګــل کــې دې زړې زړې کیســې پرتــې
ځـوانې شـئ ای هیلـو چې حیـران پـه اوښکو ولامبي

تــا بــه پــه ګرېــوان یــا د وربــل لــه پاســه وســاتم
پټ پـه زړه کې ښـه یې چې ګـلان پـه اوښکو ولامبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده چې مې مينه د هر چا په زړه کې وغورځي
پرېږده حسرتو کې مې اسمان په اوښکو ولامبي

پرېږده چې دا ځيرې ګرېوان نور هم پسې ځيرې کړم
څو سوې ګوګل کې مې ارمان په اوښکو ولامبي

ګل د پسرلي وم د خزان په غېږ کې مړاوی شوم
پرخه د سهار شه چې خزان په اوښکو ولامبي.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله نا کله

په زړه کې د لیمو چې اوسېدې کله نا کله
د اوښکو په باران به لمبېدې کله نا کله

که هلته به ځای نه و د زړه کور کې به مېشته وې
توپان کې د اهونو ورکېدې کله نا کله
ارمان چې دې د هجر تورو شپو ته تنها پرېښوم
که نه زما ترخنګ به سوځېدې کله نا کله
شي شپه په سودا تېره او سپېدو ته مې نظر وي
په سترګو کې چې هلته خندېدې کله نا کله

اشنا چې مې منلې جفا ګانې خپه نه وم
له هجره به مې اوښکې بهېدې کله نا کله.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت ګلونه

مالي ګلونه کره
په هغو زړونو کې چې
د شاړو دښتو په شان، وچې سپېرې پرتې دي
په څېر د کاڼو دي، دوی چې الفت نه پېژني
د دغو کلکو زړونو، ددې سپېرو ډاګونو
هوا بدله کړه ته، فضا بدله کړه ته
ورته رڼا وبښه د رنګارنګ ګلونو
بیا به یو لاس شو سره
کاڼي به وچوو موږ
د هغو زړونو شاړو دښتو ته به
د محبت له ویالې، اوبه په لپو راوړو
بیا به خړوب شي هغه
په کې به وټوکېږي
د محبت ګلونه.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

ستر ګو نه دي وپوښته دا کتل څه دي؟
غشي په ګوګل زما سر په سر ویشتل څه دي؟

ستا د محبت په تور ښه شوه چې تورنه شوم
ستر ګه د سبا ښه یم اوس نو پتیدل څه دي
چا ویلې چې ستا د عشق، ګل راشوکوی نه شم
سر په سر ګلونه مې یاره په وربل څه دي؟
رنځ د خوږې مینې دې پټ په زړه کې ساتمه
اوښکو ته حیرانه یم داسې ویر کول څه دي؟
پرخه شومه پرېوتم پښو ته دې اشنا پرون
خاورې شوم ایرې شومه اوس دې نو ژړل څه دي؟

زړه د صفیې درته پټې دعاګانې کړي
لوړ همت مې لوړ ښه دی جار باندې ویل څه دي؟

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې لمر ته

ته راته خاندې خاندې
شونډې موسکۍ دې وینم
دا ستا په سترګو کې یو زېرى د خوښۍ وینمه
ښايي چې ماته يې پيغام راوړى
ښايي چې ماته يې د اوږد وير انجام راوړى
که نه خو دا سترګې غمجنې وې تل
که نه خو دا زړګى غمجن و مدام
که نه خو جنګ و تل جګړه وه
د ګولیو ډارونکى غږ و
که نه خو وير و تل ماتم و او ژړاوې به وې
تل به ځوانان په وينو رنګ و دلته
تل به وې بورې او وير جنې ميندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته وې کونډې يتيمان بې شمېره
دلته خوښي
دلته خندا
هېڅ نه وه
اوس چې ته خاندې، خاندې
شونډې موسکۍ دې وينم
دلته د جنګ ورځې ختمېږي نورې
ځکه ددې وطن د مور په غېږ کې
هر څوک چې وينمه په شونډو يې
د سولې نغمه
خوره، خوره ښکاري.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګـران د بېلتـون راتــه وختونــه ښــکاري
پــر زړه زمــا ســوي داغونــه ښــکاري

دا ســـتا د مينــــې د خـــاطر لپـــاره
ماتـــه خارونـــه هـــم ګلونـــه ښـــکاري

خـدايږو يــوه کــه مــې ارزو پــوره شــي
د حســـن نيـــت کـــه فريبونـــه ښـــکاري

چــې پــه کــې ســتا دښــکلا ذکــر راځــي
ځکــه خــوارږه مــې ټــول شــعرونه ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظر وکړم لېونۍ مینې ته
خوشې عبث راته خوبونه ښکاري

چې وړي دیدن اوس د اغیار کلي ته
خاورې به خود زما امیدونه ښکاري

نراشه ورشه د یادونو چم ته
څه دې په زړه کې نن خیالونه ښکاري.

محمد ریاض نراش

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسات

زه د ارزو په مخ
د زخمي ژوبل شهيد شوي احساس
له نا اميده او نا ښادو
وينو
يو څو خالونه کېږدم
خو ته حسرت يې
د غرور په الماسينو نوکو
د چا د مکر د تسل لپاره
بې لوره وشپېلوي
بيا د خيال
د ناوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېرې، زړې ډولۍ ته
په کوم نظر وګورې
او په کړس، کړس وخاوندې
خو
رنګ دې ژېړ شي
ژړغونې شې ته!

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور ښکې

ما د لمرین حسن د اور په ښکو
د پېغلو، پېغلو او ناښادو هیلو
د بې درملو نامرادو ارمانو په خاطر
لکه
لیتکی
ځان ډوبول غوښتل
خو
د بې لورې
او بدنامې بوډۍ
د تورې شپې بچیو
زموږ په کلي
د سکروټو باران ووراوه
او
ان کوڅه کې
د حسرت په ښاښکو وښښېدم.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېمو په لار

په مينه کې مجنون شه د فکرو په لاره مه ځه
منصور شه ابدي شه د شېبو په لاره مه ځه

د سرو شونډو موسکا شه په هوس، هوس مې ښکل کړه
احساسه لېونيه! د لېمو په لاره مه ځه
د شمعې څنګ کې کېنه ژوند کول ورځنې زده کړه
پتنګه ځوانيمرګه د لمبو په لاره مه ځه
قدم ګوره پښتون ږده چې ګودر د پښتنو دی
غروره! ماتوي دې د پردو په لاره مه ځه
د مينې سرو لمبو ته له تکل سره رادانګه
تنکيه! ګلاليه د نخرو په لاره مه ځه

خفه نه شې ګرېوانه زړه حره د قلندر ده
غمونه چې راتله نو د ګيلو په لاره مه ځه.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت شغلې

کلـــه منـــزل کلـــه ډيـــوې وســـوزي
کلـــه شـــفق کلـــه ســـپېدې وســـوزي

د حيـــرت تـــاو کـــې د حســـرت د شـــغلو
کلـــه لمبـــې کلـــه ايـــرې وســـوزي
فطـــرت يـــې ســـيزي د غربـــت پـــه لوګـــو
کلـــه نصـــيب کلـــه وعـــدې وســـوزي
حســـنه! چـــې تـــا پـــه مـــړو کتـــو ووينـــي
عشـــق اوريـــن شـــي ارادې وســـوزي
د وخـــت نـــادودو کـــړم لـــوګی غـــرور تـــه
کلـــه مـــې ســـر کلـــه پښـــې وســـوزي
چـــې د حســـرت د خيـــال کـــوڅې تـــه درشـــي
زمـــا د ذهـــن زلزلـــې وســـوزي

د احســاس سترګو کې تکذيب تهذيب شي
تـــالو مـــې وچ شـــي او ګيلـــې وســـوزي.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د درد په هر یو تال کې مې ښکاره شه ته اشنا
ستي ستي زړګي ته مې نغمه شه ته اشنا

د تا د یاراني غمونه ډیر لرم په زړه
لیدو ته یې لږ شان په تماشه شه ته اشنا

نشه د میو شرم کړي نشو نه ستا د عشق
د زړه د عشق دیره کې مې میلمه شه ته اشنا

د میني په انګار زه مینه اوړم ستا په عشق
امید او ارمانو ته مې اسره شه ته اشنا.

نادیه مینه
۱۸/۸/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه درد

د زړه درد مـــې لاړیـــاتېږي حیرانېـــږم
لــه دې خپلــې بــې خبــرۍ نــه، نــه خبرېــږم

ســـتا د زړه د تـــور توپانـــه نـــه ډارېـــږم
زه پښتـــون یـم د ننـګ اور کــې خوشـــالېږم

د خپـــل وار چـــې منتظـــر وم وار زمـــا دی
او زمـــا د وار نـــه ټـــول جهـــان اګـــاه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کلونه ستا تر جبر لاندې تېر کړل
تا بچي مې د اولس يتيمان ډېر کړل

ولې تا د پښتون دا روايت هېر کړل
دښمنانو کله هم پښتانه زېر کړل؟

ګورئ ورونو دی چې نن زما په خوا دی
ده ويل به دا کافر د پښتونخوا دی

نن زړګی مې د پښتون په درزېدو دی
چې له خوبه مې هر ځوان په وېښېدو دی

له وطنه مې دښمن په تښتېدو دی
کړئ پرې چغې اباسين په خندېدو دی

په چمن کې چې هر ګل يې په خندا دی
ای فيروزه دغه ښکلی وطن ستا دی.

فيروزشاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بخت مې د مينې هسې خوار وينم
اغيار په ښنګ کې چې د يار وينم

زړه په ګوګل کې ناقراره شي لا
يار مې په لار چې د اغيار وينم

هر څه به تېر شي خو زما زړګيه!
خير که خندا د عشق په دار وينم

لکه بلبل د ګل په مينه باندې
مدام سينه کې د ګل خار وينم

بدره! دا ستا د اميدونو کور کې
د سروګلونو سور بهار وينم.

صديق الله بدر
۱۳۶۶ جدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راته کله کړې په خوله خبرې
ماته معلومې شي د زړه خبرې

وړوکی نه یم چې به هېره شي ته
هېرېدل تل وي د واړه خبرې

وړی دا ستا د مینې مور به نه شي
مینه کې نه کړم د ماړه خبرې

وایم چې تل وای خوا په خوا راسره
چې مو کولای د هر څه خبرې

مین زړګی چې راته نه ژړوي
بدره مه کړه د بېلتانه خبرې.

صدیق الله بدر
۱/۱۰/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې شرابي یم له نشو سره ملګری یم
یم چې مین شوی شونډو سرو سره ملګری یم

ماته د دوزخ د لمبو څله یادونه کړې
دلته د جانان د مخ شغلو سره ملګری یم

لار د ژوندانه مې له غمونو سره سترې ده
ځکه تل د ژوند له اندېښنو سره ملګری یم

څم چې د ساقي د حال پوښتنه خو هم وکړمه
تل یې له نشو ډکو جامو سره ملګری یم

راز زما د مینې چې په زړه کې تل ساتي بدره
هسې له راز ډکو زمانو سره ملګری یم.

صدیق الله بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن ټال ته ورختمه زنګېدمه په کې
د ګړنګونو به لوېدمه مګر تلمه په کې

د چا په ناز خندا خرد له مانه لاس واخیسته
د جنون اور کې سوزېدمه اوسېدمه په کې

د زړه په وینو ګوره هسې اوښکه ځان بدلوي
د ګرېوان ډنډ کې ډوبېدمه ورکېدمه په کې

د هجر ګوتو یې زما د زړه ارمان څیرې کړ
سر په صحرا به ګرځېدمه کړېدمه په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي پيالې دې ډکوه چې نن يې وار راغلی
ډېر يې په تمه تاوېدمه ځورېدمه په کې

دا ستا د عشق په سوزونکي اورنۍ بټۍ کې
لکه نينه به جګېدمه لګېدمه په کې

دا د ارزو د شونډو سره دې چې پرهر ښکلوي
د حسرت اوښکې پاکومه خندومه په کې

ستا د رخسار او اننګو له قاروني خزانې
خالي کچکول راووتمه ژړېدمه په کې.

محب الله خپلواک
۴/۳/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اسمان ته زه د خیال په سر درو کې وختم
سپین مخ ته د اشنا چې په کمڅو کې وختم

توبې خو مې زاهد ته له پخوا نه وې وېستلې
تقدیر دی چې په لیکه د پیالو کې وختم

پښتو غیرتي هوډ به مې هېڅ وخت تغیر ونه کړي
منزل ته که په څوکو د چړو کې وختم

قسمت که مې ښه بولئ نو له دې نه بل څه نه شته
بس دا چې په نامه د پښتنو کې وختم

د حسن په زنځیر چې نن د عشق زندان کې بند دي
محبه! نور نو هغو لېونو کې وختم.

محب الله خپلواک
۱۳۲۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما د هیلو سره ګلان بیا په خندا ښکاري
ځکه رقیب بیا په غمو کې په ژړا ښکاري

خمونه تش جامونه تش دي د یارانو زموږ
ځکه خو ورانه میخانه نن خوا په خوا ښکاري

کله چې کېږدي په چمن کې قدم مینه زما
د ګل په ښکلو ښکلو سترګو کې حیا ښکاري

نن مې په لاس کې د ساقي پیاله د مې ولیده
ځکه شراب راته جامو کې په نڅا ښکاري

کله چې ګورم د اشنا سترګو ته مینه باندې
په کې امید او سور ارمان مې د سبا ښکاري.

زهره څپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو وار مې ته په مړوندو ویده که
بیا مې په خاورو او اېرو ویده که

زه د مودو په لمرو سوی یمه
ته مې د زلفو په کمڅو ویده که
زه د ګلشن ګلونه نه غواړمه
خزانه ته مې په اغزو ویده که
ګوندې رباب مې ستا کې درد در قرار
مطربه لږ مې په نغمو ویده که
ولې دې لرې کړم له ځانه ښځه
لږ مې په خپلو زنګنو ویده که

زه قدردان پاس په هوا چې راغلم
ما لکه زیری په بڼو ویده که.

محمد یوسف قدردان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د وینو مې ښکاره سره فوراه شي
غیر ددې نو ای دلبره څه چاره شي

دا پرهر دې په تصویر کې د خیالونو
که د هیلو غوټۍ خاندي راښکاره شي

ای د مینې رقیبانو ځان ته ګورئ
دا کارونه به د خلکو تماشه شي

ښه شوی چې وي تیر کې د اهونو
رنځېدلی، در په در او اواره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکاره شوه زما اوښکو کې شوه پټه
ارمانې یمه ترڅو چې دوباره شي

صبر نه لرم په عشق کې نه پوهېږم
په دې کار کې مې زړګی پاره پاره شي

که ته یو ځلې نظر وکړې دلبره!
د جمشید ځای به تابوت نه ګهواره شي.

جمشید

۲۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې انداز

ستا که په وعدو پسې وعدې نه وای
جورې به د اوښکو قافلې نه وای

ما به بې شک هله بل نیولی وای
یار مې که ولاړ منګولې سرې نه وای

خیر که ستا د عشق په اور کې سوی وای
بل که د اغیار په اشارې نه وای

ژوند به حوصله وخته خوړلې وه
ستا دغه ترخو کې که خوږې نه وای

ما به درته هله برند کتل کاوه
ستا که هر انداز د پښتنې نه وای.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخلــو بــه قــدم د اور پــه مــخ بــه ځــو
نــه بــه کــوو غــم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ســتورو تــه بــه ګــورو لنــډوو منــزل
نــه بــه کــوو دم د اور پــه مــخ بــه ځــو

وایــو بــه ملګــرو دا یــوه او بــس
کــور تــه د صــنم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ځــو بــه د منــزل تــر رســېدو پــورې
اخلــو بــه قســم د اور پــه مــخ بــه ځــو

پــوه کــه مــې پښــتون اشــنا پــه دې نــه شــو
ســوځو بــه قلــم د اور پــه مــخ بــه ځــو.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا کــه د زلفــو سلســلې خــورې ورې پرتـــې دي
دلتـه لـه غـم نـه ډکـې شـپې اوږدې اوږدې پرتـې دي

راشـه تـه وګـوره د زړه خونـه چـې څـه دي پـه کـې
ډېــرې خبــرې او ګیلـــې نـــوې زړې پرتـــې دي
ټـول امیدونـه شـول بـدل پـه حسـرتونو بانـدې
ځکـه مـې اوښـکې پـه ګرېـوان د میکـدې پرتـې دي
مـا سـره څـه دي ای رقیبـه نـور مـې مـه ځـوروه
ستا د کـردو مـې پـه زړګـي ډېـرې ترخـې پرتـې دي
کلـه چـې راشـمه لـه خـوده بـې خـودۍ دنیـا تـه
بـس هـره خـوا کـې خوشـالۍ دي او مـزې پرتـې دي

دا ابتـــدا ده د منـــزل لاانتهـــا چیـــرې ده
د یـار درشـل تـه خو لاډېـرې ورځـې شـپې پرتـې دي.

علم
۳/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

د زړه محفل کې مې ستا مینه په نڅا ښکاري
ځکه ویجاړه راته دا ښکلې دنیا ښکاري

ستم جفا دې د زړه کور راته پخوا وران کړی
که راته خاندې ما ته هم ظلم، تعدا ښکاري
هر دم مې هیلې ارزوګانې د زړه کور کې ګرځي
په هرې هیلې کې قسم دی چې نوم ستا ښکاري
که د حسرت اوښکې په مخ مې بارانونه جوړ کړي
ماته د یار په درد او غم کې لادوا ښکاري
د زړه قطرې مې ستا د مینې ناکردو ته ورکړې
زخمي زخمي زړه ته مې دا مینه شفا ښکاري

د پښتنې مینې د ننګ او پت ساتو په خاطر
د پلوشې مینه کې یو جهان حیا ښکاري.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاکاجي صنوبر حسين د غزل په اقتضا

غزل

بیـــا کـــه مـــې لـــه زړه وتـــې چغـــارې دي
خـــدایږو چـــې د مینـــې داســـې چـــارې دي

زړه چـــې مـــې زخمـــي شـــو د جفـــا پـــه تېـــغ
ښـــکارې چـــې دې ســـترګې لاخونکـــارې دي

کلـــه بـــه یوځـــل هـــم خطـــا ونـــه کـــړي
دا ښـــتني ســـــــترګې حیـــــا دارې دي

تـــه راشـــه د اوښـــکو قافلـــه ګـــوره
ســـتا راتلـــو تـــه ناســـتې انتظـــارې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خـو سـتا د عشـق ځپـه کـې خوښـه یـم
ځکـــه اند ېښـــنې رانـــه فــــرارې دي

هم چې مې په سترګو کې ستا عشق ساتم
دې کــــې د ښـــتو ســــپېڅلې لارې دي

کــړی مــــې تکــل د مینــې لار کــې دی
خیـــر دی پلوشـــې تــه کــه دشــوارې دي.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کور یوازې ستا دی

ما ستا په سترګو کې دنیا ولیده
د مینې دنیا
د هیلو کور مې په کې جوړ کړ
ستا عشق په کې مېلمه و
او مېلمه به مې ساتلو
ما ویل چې
دا مېلمه مې خفه نه شي
دنیا به مې د مینې ونړېږي
خدای مه کړه
چې کورګی دا ستا د مینې
ویجاړ شي په غمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ژړاګانې به ترې واخلم
بس ته په کې مېشته شه
دا کور زما د هيلو
ستا د مينې ستا د عشق دی
يوازې ستا پښتونه!
ستا پښتو زما حيا ده
بس ته په کې اوسېږه
دا کور يوازې ستا دی.

پلوشه ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وخته تا له ورځو شپو سره اشنا کړم
تا د ژوند له تقاضو سره اشنا کړم

ما یوازې مسافر ګڼلو ځان خپل
مسافت له قافلو سره اشنا کړم
هسې ما به بې مقصده قدم واخیست
خو تاریخ له فیصلو سره اشنا کړم
په خپل خیال به مې هدف ځان ته نږدې کړو
اوس منزل له فاصلو سره اشنا کړم
که هر چا مې لار جدا کړه جدا نه شوه
اخیر وینې له نسلو سره اشنا کړم
چې کېدې په کې خبرې ستا د حسن
عشق له هغو محفلو سره اشنا کړم

زما بهار په قابو خپل نه دی خپل زړه هم
وایه څنګه سلسلو سره اشنا کړم.

تیمورشاه بهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن هجر

چې افغان له بل افغان نه جدا کېږي
د نفاق ډېوه به نوره هم بلېږي

نو راځئ ورونو راځئ چې سره يو شو
په بېلتون باندې وطن ټول خرابېږي

د وروري لاسونه ورکړئ وطنوالو
په وروري باندې هر څه زموږ جوړېږي

بل د جنګ لمبې د عشق په اوبو مړې کړئ
د ژوندون جرس په دغه ښه غږېږي

دغه خوږ وطن ته راشئ عطا وايي
چې دا خوږ وطن په هجر کې کړېږي

عطامحمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زلفو تسلسل کې چې تیارو ته رسېدم
په جګو ټیټو لارو امیدو ته رسېدم

دا ټول ښایسته چمن شولو زما په وینو رنګ
چې زه کله دا ستا د زلفو غرو ته رسېدم
مات نه شولو نن مرګه دا زما پښتني هوډ
قاصده په همت خپلو وعدو ته رسېدم
ماځان کړلو پیدا ستا د ښایست په تصور کې
پیدا مې نه کړې ته که زولنو ته رسېدم
په اور د جدایۍ شوله ځواني زما لوګی
په طمع د وصال وم سرو لمبو ته رسېدم

اشنا د ښایسته او د خوږې مینې له لاسه
که نه زه کله دې شاړو میرو ته رسېدم.

عبدالله پانوس
۱۳۶۲/لیندۍ/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د یار په ښادۍ ښاد وي اغیار نه دی
وفادار دی ستا له مینې بېزار نه دی
دا تیارې د انتظار په ما خورې دي
که د هجر توره شپه ده سهار نه دی

خلک ولې لېوني وماته وایي
لېونو سره خو هېڅوک غمخوار نه دی
که مې ولیدې په ویښه نو دیدن دی
د خوبو دیدار حساب په دیدار نه دی

انتخاب مې د یو ګل وکړ ګلشن کې
چې یو یار لرمه بل مې په کار نه دی
د غمونو په یرغل کې شو یوازې
که بدر د خوشالۍ طلبګار نه دی.

شفیق احمد بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د هجـــران پــه تـــورو شـــپو كـــې مـــا ژړل
پـــه اهونـــو اســـوېلو كـــې مـــا ژړل

تـــه د چـــا شـــې د رقيـــب شـــې كـــه زمـــا
تولـــه شـــپه پـــه دې ســـوچو كـــې مـــا ژړل

بـــې لـــه هجـــره څـــه دی كـــار د مينـــانو
د وصـــال پـــه اند ېښـــنو كـــې مـــا ژړل

اشـــنا څنګـــه بـــې خبـــر وې زمـــا لـــه حالـــه
چـــې پـــه اوښـــكو شـــوګيرو كـــې مـــا ژړل

تـــه د چـــا د وربـــل ګـــل يـــې نـــه پـــوهېږم
ســـتا پـــه يـــاد ترخـــو شـــېبو كـــې مـــا ژړل.

ساجده عبدالله میلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تولــه شــپه غــم د جانــان مــې ژړوي
تــورې ســترګې اوچــت شــان مــې ژړوي

پــه ژړا او پــه غمــو شــوه ځــواني تېــره
هــر يــو دم غــم د هجــران مــې ژړوي

د احســاس د اور پــه غېــږه کــې لــوبېږم
د يتــيم ځيــرې ګرېــوان مــې ژړوي

تــول عــالم شــو خبــر دار زمــا لــه مينــې
چــې خبــر نــه دی جانــان مــې ژړوي

زمــا مينــه زمــا هيلــه زمــا ژونــد دی
ســتا يادونــه ســتا ارمــان مــې ژړوي.

ساجده عبدالله میلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهين نظر

حسنه په لېمو مې ولې ته ولې
دومره په تېغو مې ولې ته ولې

غوځ دې کړه نظر رانه شاهين نظر
بس دی په پنجو مې ولې ته ولې

خير که ته برېښنا مې تر نظر شولې
نور په تهمتو مې ولې ته ولې

ما که ګناهکار د خم په غلا نيسې
بس نور په توبو مې ولې ته ولې

پرېږده د عقبى خبرې هلته کړو
دلته په ښېرو مې ولې ته ولې.

حبيب الرحمن قربانخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه په سر باندې اشعار ليکمه
په کې ښايست ستا د رخسار ليکمه

کله ګلشن کې له ګلونو سره
زه افسانې د ګل او خار ليکمه
سپېرو بادو کې د خزان زه مدام
خواږه بيتونه د بهار ليکمه
تل دا ستانونه به زه ستا د جفا
د بېلتانه په هره لار ليکمه
شرمېږې ته زما په خړو جامو
ستا به دغه پېغور و عار ليکمه

زه مبارز د زړه په وينو باندې
د خپل جانان شرين ګفتار ليکمه.

عبدالغني مبارز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی شو

د وطــــن پـــه جګـــو غرونـــو
نـــوی ســـاز زمزمـــه کېـــږي

د ســـیندونو پـــه موجـــو کـــې
د ژونـــدون نغمـــه تـــاوېږي

د ســـپېرو خـــاورو لـــه منځـــه
ســـره ګـــلان پورتـــه جګېـــږي

وچـــې دښـــتې شـــوې ګلونـــه
بلبـــل خـــوښ دی او خنـــدېږي

د مرغـــــــانو کتارونـــــــه
د ګلشـــن پـــه لـــور خـــوځېږي

مصـــلحت کـــړی ګلانـــو
غـــر او ســـمه زرغـــونېږي

پـــــه بلبلـــــو بوراګـــــانو
حقیقـــــي اختـــــر جـــــوړېږي.

محمد ظفر تنهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شـــېبې شـــېبې د اوښـــکو وروې چـــې رانـــه ځـــي
چـــړې مـــې پـــه زخمونـــو ښـــخوې چـــې رانـــه ځـــي

د نـــاز خنـــدا چـــې وکـــړې پـــه نـــازکو نرمـــو شـــونډو
غـــوټۍ د ســـرو ګلونـــو غـــوړوې چـــې رانـــه ځـــي
ويـــده ټيپونـــه ويښ کـــړې چـــې د نـــاز پـــه قـــدم راشـــې
نـــرۍ، نـــرۍ پـــرې مـــالګې دوړوې چـــې رانـــه ځـــي
د هيلـــو بـــڼ مـــې وســـپړې ګلونـــه پـــه خـــزان کـــې
د ســـترګو پـــه ښـــو يـــې رژوې چـــې رانـــه ځـــي
ځيګـــر خـــو مـــې لاهلتـــه پـــه ټوپونـــو بانـــدې راشـــې
پـــه تـــګ کـــې چـــې دې ســـترګې جنګوې چـــې رانـــه ځـــي

سور داغ دې د سرو شونډو د هوس پر شونډو پرېږده
يـــو ځـــل خـــو بـــه مـــې ګلـــې ښـــکلوې چـــې رانـــه ځـــي.

ملوک هوس
۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو پیغام

د یــــار خیالــــه رانــــه ځــــي او کــــه نــــه؟
لــړ پــــه قــــراره مــــي پرېــــږدي او کــــه نــــه؟

ځــه رانــه لاړ شــه نــور مــي مــه ځــوروه
تــه چېرتــه کــور کلــی لــري او کــه نــه؟

د زړه لــه حالــه خــو مــي تــه خبــر یــي
مغــرور اشــنا هــم خبــروي او کــه نــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه پـــردې مـــې لـــه زخمـــو ډکـــې دي
يـــو څـــو پټـــې پـــرې لګـــوې او کـــه نـــه؟

چـــې يـــو پيغـــام درتـــه د اوښـــکو درکـــړم
هغـــه مـــې يـــار تـــه رســـوې او کـــه نـــه؟

وختـــه بلـــد شـــوم لـــه غمونـــو ســـره
پـــه مـــا دې زور نـــور ازمـــوې او کـــه نـــه

هوســـه! تـــش خـــو دې کـــړ زړه پـــر کاغـــذ
نـــور دې غـــزل اوس ختمـــوې او کـــه نـــه.

ملوک هوس

۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت کلی

د ښکلا ګل دې د کمڅو په څوکو
د هر عاشق په زړه داغونه وهي

د حسن تېغ دې د مین په زړګي
څرخي راڅرخي او ټپونه کاږي

د ناز چاړه دې هوسېږي دې ته
چې مې د زړه پردې سورې سورې کړي

تور لونګین دې د سینې په دښته
په اوږدو لارو کې کاروان ځغلوي

ځان رسوي د محبت کلي ته
چې ورته يوسي د خوښيو زيری.

ملوک هوس
۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان غېږه

باداره پرې مې ږده چې مړ شم د ارمان په غېږ کې
لکه بېوسه يو انسان د بل انسان په غېږ کې

د سرو ګلونو په موسم کې راته ګوره خدايه
زه لکه ژېړه پاڼه پروت يم د خزان په غېږ کې

ستړي فکرونه په ځانګو کې د حسرت ځنګوم
لکه چې کونډه ځنګوي خپل يتيمان په غېږ کې

د ژوندانه فلسفه څه ده دا و چاته معلوم
په دغه باب کې حقيقت پټ د زبان په غېږ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېـوني غـونـدې همـېش و وخـت تـه ژاړې څـه لـه
د وخت خـوړلي نـه جـوړېږي د لقمـان پـه غېـږ کـې

زمـا همدغســې مسـکن او منـزل نـه دی معلـوم
لکه حالات چې خوري څپې تل د خفګان په غېږ کې

ګومــان کــول کــه نــاروا دي خــو عالمــه دلتــه
فکـر ټالونـه خـوري اکثـره د ګومـان پـه غېـږ کـې

لکـه توپـان چـې سـيمه ړنګـه کـړي سېلاب راولـي
داسې مې اوښکې نن ورغړي د چشمان په غېږ کې

هـېڅ رحمـاني نظـر چـې خدايـه پـه شـهزاد ونـه کـړې
ښـه دی چې ګرځي لېونی ستا د جهان په غېږ کې.

فيض محمد شهزاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه پــه ســر ســودا خــو مــا پرېښــوده
اشــنا کــه تــا راتــه رښــتیا پرېښــوده

خــود بــه ځنګېــږي د غــرور پــه نیلــو
مــا د تــورتم پــه ســر رڼــا پرېښــوده

د امیــد ګــل راتــه اغــزي اغــزي شــو
ســلګو د اوښــکو مــې ژړا پرېښــوده

ملامــت نــه یــم ســرې لمبــې دي اشــنا
د خــاطرو لمنــه تــا پرېښــوده

ظاهر غلط شو ستا په ښکلې موسکا
دې فیصــلې تــه یــې دنیــا پرېښــوده.

ظاهر شاه، ظاهر
۲/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راپورې بلې سرې لمبې شي چې ځي
د امیدو ډیوې مې مړې شي چې ځي

خپل لیوني زړګي ته څه ووایم
ستا نه یې د هرې شان ګیلې شي چې ځي

د بېلتانه په هر رغېږې کله
د غم شېبې راته نږدې شي چې ځي

جرګه د خیال مې چاته ولېږمه
چور مې دهیلو قافلې شي چې ځي

ظاهر تنها دجنون کلي کې شو
په اوښکو سرو یې سترګې سرې شي چې ځي.

ظاهر شاه، ظاهر
۱۵/۱۰/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې سواره

نور نو کروندې ته د ګودر له لارې نه ځمه
بیا به د کوڅې په ملا کې ستا سترګو ته نه ګورم
په مړاوي غلچکي نظر
نور به دې نامه سره په شونډو کې
مړاوې موسکا نه راځي
پرېږده د غنمو درمند وسوځي
پرېږده چې د ګلو دلۍ اور واخلي
پرېږده چې ډېران شي د ارمان کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده د ځېړيو ځنګل وسوځي
چې سوې
خوله مې خاورې کړي!
دلته يوه دنګه ځېړۍ ونړېده
خاورې شوه
مځکو ته مې مه راځه
سوې سواره ده وږې نه شته دي
سترګو ولې نه ژاړئ په مينې پسې؟

احمد تکل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په زړه پر هار دی راله خوب نه راځي
خپه دا خوار دی راله خوب نه راځي

شېبې د شپو چې په راتلو شمېرمه
لرې يې شمار دی راله خوب نه راځي

طبيبه ستا د راتلو لارې څارې
روح مې بيمار دی راله خوب نه راځي

لارې پردې دي په هر لور چې ګورم
پرد بس نګار دی راله خوب نه راځي

د شپو تندي کې چې رڼا ښکارېږي
راروان يار دی راله خوب نه راځي.

فريده هوډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وژنمـــــه دې نـــن راتـــــه اشــــنا ووې
مـــــا وې زه منمـــــه څـــــه چــــې تـــــا ووې

لــږ خـــاطر بــــه کـــړې د رقيـــب مـــخ کـــې تــــه
ډيـــــــر پــــــه احتـــــرام مــــــې ورتـــــه دا ووې

عشــق کــې مــې مــرګ خــوښ پــه څــو څــو وار دی
ماتـــــه کـــــه يــــې تــــش دا پــــه ادا ووې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تا نه مې مرګ د رب په کار نه دی
دروغ دي که صنمه تا رښتیا ووې

دار باندې منصور چې خپله وخاته
تا د امتحان څنګه نن بیا ووې

اور ته د غرور چې عشق ورودانګل
عقل و حیران چې راځه ما ووې

خپل زړه کې دوکه او فریب نه لرم
ځکه مې الفاظ ساده صفا ووې

ودې ښود غزل اسراره طرح کې
خیال دې د حمزه په ملګرتیا ووې.

سرزمین اسرار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښايست اثر

چې سترګې د يار ګورمه جامونه راپه ياد شي
و مخ ته يې نظر کړم سره ګلونه راپه ياد شي

د سترګو په کتو يې زه بې خوده په نشه شم
چې شونډو ته يې ځير شم سره لالونه راپه ياد شي
دا حسن دا ښکلا او دا جمال چې د يار ګورم
دا ښکلې پوښتنې دا اسمانونه راپه ياد شي
دا تورې زلفې ګورمه په څټ يې را اړولي
ميدان د پاړوګرو کې مارونه راپه ياد شي

ښايسته دا دنګه ونه دې مثال د تنکۍ لښتې
اثر يې په ما زيات دی چې شعرونه راپه ياد شي.

ملالۍ ساپۍ

۱۳۲۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

توده مینه

که مینه غواړې د وطن مینه درنه مینه ده
تر ډېرو ښکلو د وطن مینه ښایسته مینه ده

دا هسې مینه ده چې هېڅ یې هېرولی نه شم
زموږ د ګران وطن سپېڅلې پښتنه مینه ده

د وطن مینه کې وفا ده ای پښتونه وروره
ژر شه وردانګه دا د حورو عجیبه مینه ده

په مینه سرور کول دا د هر مین دنده ده
د خپلواکۍ ټینګول زموږه دیرینه مینه ده

رب نه مې غوښتي چې په دې مینه کامیابه شمه
د ملالۍ له جوشه ډکه دا توده مینه ده.

ملالۍ ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید ته

شهیده له سپېڅلې عقیدې نه دې ځاریږم
د وړو، ورو بچیانو له نارې نه دې ځاریږم
د غیرت په اور کې تاوې دې جذبې نه دې ځاریږم
په ګولیو بهېدلې وینې سرې نه دې ځاریږم

ما قسم کړی دی ستا په اسوېلیو
چې دښمن به دې هر ځای کې زه په دار کړم
د دوزخ د اور لمبو ته بې ګذار کړم
په نازک تټر بی بل د اور انګار کړم

که مې نه کړې ډیوې ستا د ارمان بلې
بیا مې مه بوله پښتون، له پښتنو به نه یم
شال راپه سر د جنګو کړه له زلمو به نه یم.

فیض محمد تصور
۱۳۶۵ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وينو ويالې

د جنګ په اور کې سوزېدلای نه شم
نور نو د خلکو غم زغملای نه شم

اوښکې توېږي بې بها د خلکو
دا مرواريد ارزانولای نه شم
زړه مې چاودلی په غمونو کې دی
دا خوار زړګی زهيرولای نه شم
د ځوانو هيلو ځوانيمرګه ځوانان
په سره کفن کې ښخولای نه شم
بس بوره مور او ځوانه کونډه ناوې
د غم په تال کې زنګولای نه شم
نور د افغان په ښايسته وطن کې
ويالو د وينو ته کتلای نه شم

پرېږدئ افق د خوشبختۍ وځلي
د غمو پېټی په شا وړلای نه شم.

عطيه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان

خیال یې و زړه ته تسلا راولي
مړو امیدو ته مسیحا راولي

مینې خو داسې چارې وکړې په ما
چې هر نفس ته نوم دا ستا راولي

پرېږده د سترګو ننداره دې وکړم
د زړه تیارو ته مې رڼا راولي

وخت امتحان د مینې اخلي راځم
ځکه بېلتون راته بیا بیا راولي

ښتني اوښکې به جرګه کړم ورته
که مې یو ځل راته اشنا راولي.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼو باران

وربښمین تارونه به د زلفو څه کړم
څیرې ګریوان چې پرې ګنډلی نه شم

د خولې خبرې خو دې ډېرې وکړې
خو په عمل کې څه لیدلی نه شم
دا خپل لاسونه به مړوند کې غوڅ کړم
چې د قصاب زړه پرې راکښلی نه شم
رنګ ته مې وګوره په خپله پوه شه
حال د زړګي درته ویلی نه شم
هسې مې سبزې په لمبو کې ولې
زه یو قوت یم ورکېدلی نه شم

وخت دې باران د کاڼو وکړي پر ما
زه یې پښو ته ټیټېدلی نه شم.

امان الله غلجی
۱۳۶۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

محفل کې شول د سیمې عاشقان لمبه لمبه
په شمع چې شي څنګه پتنګان لمبه لمبه

ښایست دې د سپوږمۍ غوندې ځلیږي په جهان
پرې ځکه شول د کلي هلکان لمبه لمبه

راځه چې یو تربله کړو د مینې دنیا جوړه
چې عشق باندې مو شي ټول غمازان لمبه لمبه

اوس بس کړه لږ خو پرېږده د جفا لمن دلبره
ستا حسن مې د زړه کړ ټول ارمان لمبه لمبه

تر څو به درته ناست زه عالم زیب یم په امید
خوښي مې ټوله کړله ستا هجران لمبه لمبه.

عالم زیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه کاته

پتنګـــه! عشـــق تـــه پـــه لمبـــو وګـــوره
شـــمعې! ژړا تـــه پـــه نخـــرو وګـــوره

دلتـــه د نـــاز پـــه خوبـــو ســـر نـــه شـــې تـــه
د مینـــې کـــور تـــه پـــه درنـــو وګـــوره

کـــاږه کتـــل پـــه ســـترګو ونـــه کـــړې تـــه
لـــیلا ښـایســـت تـــه د پښـــتو وګـــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـــر د بـــدو پـــه زړه څلـــه ســـاتې
دا هــــــدیره د پښــــــتنو وګــــــوره

لـري غیـرت پښـتون پـه سـر کـې همېش
جبـــل تـــه روان پـــه زولنـــو وګـــوره

دلتـــه مېړانـــه د خوشـــال پرتـــه ده
دا لـــه غیـــرت ډکـــه زانګـــو وګـــوره

دا د پښـــــتو د حســـــن ډکـــه کـــلا
یـــو ځلـــې بیـــا پـــه تـــاریخو وګـــوره.

لعل پاچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کاروان

د سوي زړګي حال مې له تصوير نه وپوښته
نيمګړې ارزوګانې مې تقدير نه وپوښته

د هيلو کاروانونه مې منزل ته نه رسيږي
د اوښکو سېلابونه مې ضمير نه وپوښته

ما جوړ ورله امېل کړو مرغلرو نه د اوښکو
اشنا پروا ونه کړه دې تقصير نه وپوښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکۍ هیله د زړه نه مې په شونډو کې سلګۍ شوه
سلګۍ بېرته ستنه شوه دې تاثیر نه وپوښته

د سترګو په ګرداب کې مې د وینو جوړ ډنډونه
دنیا په کې غرقېږي اوس تدبیر نه وپوښته

د خیال نیله یې ونښته د زلفو په ولول کې
خلاصی یې ترېنه نه شته له زنځیر نه وپوښته

د یار په غېږ کې خوښ دی هیله من د وصال تږی
هجران ځپلې سترګې له شوګیر نه وپوښته.

محمد قاسم هیله من
۱۸/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو غوټۍ

هلته د دنګو پر تمناکو غرونو
لویې ورشو او زرغونې لمن کې
د ګڼو ونو
د تریخ سیوري لاندې
یوه هسکه کېږدۍ
د ازادۍ او خپلواکۍ په وړانګو
لکه د لمر داسې روښانه ښکاري...
یوه سپوږمۍ د کېږدۍ خوا کې ناسته
سترګې (یې) په لوړو څوکو
د لویو غرو لګېږي
ورته ناپایه دښته
د لمر په وړانګو ښکلې
څپه څپه ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لکه:
تانده غوړکه
د پسرلي په موسم
ورو ورو غوړېږي
او بیا ټوله ګل شي...
داسې د پېغلې په ماشوم زړګي کې
یوه د هیلو غوټۍ
د غوړېدو په خاطر
سر راوباسي له ګرېوانه وایي:
کاشکې ما هم د یو ناپایه دریاب
د قهرجنو څپو
ماتې کښتۍ ته د ساحل په هیله
لار ښوولای!

محمد قاسم هیله من

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای هېواده!

ای هېواده زه پر تا باندې مين يم
ستا په مينه کې د زړه په سر خوږمن يم

ستا ښادي زما ښادي ده غم مې غم دی
ستا د مينې په اور سوی لوغړن يم

لافې نه وهم واقعيت درته وايم
ستا په سر زه تېر له خپل سرمال او تن يم

له امو تر سمندره زما کور يې
ستا د عشق په اور کباب په ټول بدن يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا لـه مینـي پـه هیڅکلـه منکـر نـه شم
زړور یــم داســي نـــه ده چـــي ډارن یــم

عقیــده مـــي ده کاملــه پــه دي پــوه یـم
چي زه ستا پـه هـر دښـمن بانـدي سـوبمن یـم

ستا لـه هـر ربنتیني دوست سره دوست اوسم
ستا لـه هـر وحشـي دښـمن سـره دښـمن یـم

پـه یـو لاس کـي مـي قلـم بـل کـي مـي تـوره
ښــه هرچــا وتــه ښکـنـد پــرون او نــن یـم

تـه مـي سـاه يـي تـه مـي ژوند تـه مـي وجـود يـي
ســتا پـــه لار کـــي باعزتـــه او پـــتمن یـــم

لـــه هغـــي لاري چـــي تـــه پـــري زرغـــونېږي
وابــه نــه ورمــه هــم تــل بــه پــه رفـتـن یــم.

لاهور ټکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني حیا

اوس چې مې په زړه کې اند ېښنې راځي
وایې چې جانان سبا دلې راځي

لاړې به جارو په خپل بڼو کړمه
ګوره چې د ورځې که د شپې راځي

بیا به پخوانۍ مینه تازه کړمه
خیر که مې حیا د پښتنې راځي

راشه که راځې ته د زړه کور ته مې
کور کې د زړګي مې ولولې راځي

ستا په انتظار کې زه رڼا یمه
اوښکې مې په سترګو کې رڼې راځي.

شفیقه رڼا
۳/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرګسي لېمه

دا ستا د نظر یاد مې په خیالونو کې راناځي
هوس مې د زړګي په پیوندونو کې راناځي

د هجر توره شپه کې د وصال شمع لګېږي
پتنګ له ډېره شوقه غورځنګونو کې راناځي
حیا د پښتنې ده چې پلو ونیسي مخ ته
رخسار یې د حیا په سروګلونو کې راناځي
د سترګو په نګاه باندې دې زړه زما زخمي کړ
هر زخم د زړګي مې خنجرونو کې راناځي
خزان د بېلتانه مې د خوښۍ پسرلی یووړ
نرګس غوندې لیمه په بارانونو کې راناځي
رڼا شوله ځپه ځپه د مینې سمندر کې
د عشق هره ځپه یې په موجونو کې راناځي.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتل

ستا په یاد کې یاره عالمونه ګرځومه
د زړه په درد او غم کې پرهارونه ګرځومه

په وخت د سحرګاه باندې شبنم په ګلو پرېوزي
ارمان د وصل را چې خپل دردونه ګرځومه
د زړه مرغۍ مې والوته اسمان ته بې وزره
دیدن سره د یار دا پروازونه ګرځومه
ته ګل د بیابان شولې و هرې خواته خاندې
د ګل په دې خندا کې ستا غمونه ګرځومه
د مینې ګل خزان شو د ظالم بېلتون له لاسه
خزان ته د هر ګل مې خپل اهونه ګرځومه

دا ستا کتل مې یاره ټول وجود راته لمبه کړ
رڼا ته د لمبې مې خپل اورونه ګرځومه.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

آه

د اسمان په مخ دا آه دی که زړګی دی پاره شوی
دا شفق دی په اسمان کې په وینو دی لړلی

یا اثر دی پاتې شوی د مظلوم شهید د وینو
یا لمن د کوم خونخوار ده که فریاد دی راوتلی

یا غوغا ده د مظلومو د اسمان سترګې سرې شوي
یا نګاري مخ سور کړی که عاشق یې دی وژلی

یا د پېغلې پښتنې مخ له حیا ښخه سور شوی
یا یې سور سالو په سر دی که پلو یې دی نیولی

د اسمان لمنه سره ده که شین شوی لاله ګل دی
یا یې ټیک پر تندي ایښی که مین په زړه داغلی.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازمون

عقل مې د عشق په تکل اور کې په لمبو رغړي
مینه مې خوړلن کې په انګار او په ایرو رغړي

نن راته په سترګو کې لمبه د قهر تاوه کړه
هیله مې له دې هم د سکروټو په سرو رغړي
ځومره د امید په مینه نازي مې ګوګل کې زړه
عشق باندې په مالګو کې په خپلو پرهرو رغړي
چا د اور په سترګو کې لیدلې د اوبو مینه؟
عقل بې احساس دی په لمن کې د پردو رغړي
بیا نازکو نرمو له ازمون نه پښې وکښلې
موږه متکورو سره چېرته په اغزو رغړي

ښکل به مې امید کړي د سره حسن اننګي په عشق
ځکه چې نن وخت ورته په پښو کې په توبو رغړي.

اسمعیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماضي خندا

د آه پــــه تــــاو عشـــق لېـــوني وخنـــدل
شـــونډو د ګــــل کــــې چــــې اغــــزي وخنـــدل

عقـــل بـــه ونـــاخي احســـاس تـــه خجـــل
حســـن د غـــم کـــې کـــه ښـــادي وخنـــدل

دود شـــــو تکــــل د اســـــو ېليو پـــــه اور
ورتـــــه پرهـــــر زړه ارمـــــاني وخنـــــدل

د ګــــل خنـــدا يــــې پـــه لمبــــو ونيــــوه
ســـيلۍ پـــه مينـــه د ســـپرلي وخنـــدل

نـــور د ســـبا د حســـن شـــونډې مښـــي
پــــه تونــــد شــــمال بانــــدې ماضــــي وخنـــدل.

اسمعيل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو جنازې

پـر سـوي مـخ مـې دي روانــې سلســلې د اوښـــکو
راتـــه خنـــد يږه او كـــوه مـــې تماشـــې د اوښـــكو

چـا مـې پـر شـوندو د خنـدا د څپـې ځـل ونـه ليـد
عشـــقه ګـــرم نـــه يمـــه راغلـــې مرحلـــې د اوښـــكو

د كـوم احسـاس لـه خـولې نـه وځـي د زګيرويـو كتـار
چې د شعر سترګو نه مې خوشې دي ويالې د اوښكو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څــومره د مکــر تخيــل تــه کښـــته شـــوی نـــرم؟
پــه نــوم د ميــو راتــه مــخ کــې ږدي پيــالې د اوښــکو

دا بــه تصــوير د چــا د ويــر وي انځــور کــړی قلــم
ځکــه يــې نــوکې نــه تــويېږي ترانــې د اوښــکو

څنګــه بــه ګــاټي متـﻬکــور نــه شــي د ســترګو زمــا
چې شپه او ورځ ترېنه تاوېږي سرې لمبې د اوښکو

شــي بــه کــړې د يــار مغــرورې ســترګې عقلــه کــه نــه؟
چــې ورتــه يوســم ســتړې شــوې اند ېښــنې د اوښــکو

ســتا د لــذت نــاظر دې ســېزي د عشــق هيلــه زمــا
اخــر بــه ورېم د خنــدا کــټ کــې جنــازې د اوښــکو.

اسمعيل
۲/۲/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

متکور

زه د ارمان لپاره
لکه د جوارو دانه
د اور بټۍ کې
د ازمون په کوټو
په مینه مینه
په اور واوښتم راواوښتلم
خو د لمبو له تاوه
سپینه پولۍ نه شولم
او د خوږې مینې د عشق له زوره
د اور لمبو کې
متکور پاتې شوم.

اسمعیل
۲۷/۱۲/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زیږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته دپښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه کې د ماسترۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د ((پوهندوی)) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه د یو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنګسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره ګوښه شو.ملګرو ملتونو(UNAMA) استاد يون ته وړانديز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادۍ ته يې دوام ورکړ.
درې کاله وروسته يې د ځينو ملګرو په زيات ټينګار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي.استاد يون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.
استاد يون د خپلواک ليکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي،په ګڼو چاپي، راديويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د و اقعيتونو او حقايقو د څرګندبيان له امله د خلکو په زړونوکې ځای نيولی دی. که څه هم ډېر خلک د يون ليکنې، مرکې او نظريات خوښوي، خو يو شمېر داسې خلک هم شته، چې د يون سرسختي مخالفين دي. د هغه ملي او ګټورو نظرياتو ته هم غلط رنګ او تعبير ورکوي، دا ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو تېپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس دمشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اېښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

«دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې» او«د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې» د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو اثار، ايډيټ او چاپ کړي دي. دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې،سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• مټکور	لومړۍ شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې

• هيلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا ياد	د سيمينار د ليکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کليات	داستاد الفت نثرونه	درېيم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق ننګيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- ژباړنې

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  دپوهنوال روستارتره کي اثر دويم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي ميراثونو ته يوه کتنه
  د نينسي دوپرې اثر دويم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنايتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دويم ۱۳۸۷

د- يونليکنې

- د اماراتو سفر د اماراتو يونليک دويم ۱۳۸۷
- که يون دی يون دی د اروپا يونليک لومړی ۱۳۸۷
- دپښتناګون ترڅنډو د امريکا يونليک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته يوه لنډه کتنه دويم ۱۳۸۷
- استاد زيار د پښتني فرهنګ يو ځلاند ستوری دويم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي پښتو کتابښود دويم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زيانونه دويم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دويم ۱۳۸۷
- ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
- بېړنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په ورېمو کې — لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سیاسي کړلیچ کې — لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون — لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ — لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ — لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته د نور زغم او اوسېلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

HiLe

(Hoops)

The collection of young poets poems

Collected
By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-00-6

د خپرونو لړ: (۱)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library